

HALACHIC MYTHBUSTERS

EXPLORE, DEBATE AND DEBUNK POPULAR MYTHICAL BELIEFS
IN THE REALM OF HALACHA, MINHAG AND JEWISH TRADITION

- February 6** THE TIMES OF ONE'S LIFE: *Lifecycle Myths*
- February 13** BECAUSE RITE ISN'T ALWAYS RIGHT: *Ritual Myths*
- February 27** NEVER IN A MILLION YEARS: *Calendar and Holiday Myths*
- March 6** NEW FOOD FOR THOUGHT: *Mealtime Myths*
- March 13** THESE ARE THINGS OF THE PAST : *Jewish History Myths*

- "Mezonos bread" · Covering Mirrors in a House of Mourning · Pregnant Women in Cemeteries
- Checking *Mezuzos* and *Tefillin* · Fasting Before *Bar Mitzvah* · Shape of the *Luchos*
- Wearing a Watch with *Tefillin* · Burial of One with a Tattoo · Food that Came from a House of Mourning
- *Sheva Brachos* meals · Shabbos Preceding a *Yahrtzeit* · Using *Keilim* Before Being *Toiveled*
- Reciting One's Own *Kiddush* · *Mishloach Manos* Menus · Seeing Stars Through the *Schach*
- *Eliyahu Hanavi's* Seder Visits

...and more...

MONDAY NIGHTS ♦ 8:15 PM
Rabbi Larry Rothwachs
Congregation Beth Aaron, Teaneck, NJ

THESE ARE THE TIMES OF OUR LIVES: LIFECYCLE MYTHS

DISCLAIMERS:

- These presentations are not intended to be extensive/comprehensive
- Not seeking to generate skepticism or distrust
- Generally, we are a well-educated community and we know what we are doing and why we are doing it...
- Don't change what you are doing without consultation
- Most of the things that we will see should have no מ"נ...

Earliest records of a bris taking place in shul:

- 11th century

Reasons why a bris should take place in a shul:

- A fulfillment of the **”ויכרתו :פסוק**
ברית לפני ה'”
- קדושת בית הכנסת
- ברוב עם הדרת מלך
- טירחא דציבורא
- So there will be separation between the genders - more fitting for **אליהו הנביא**

Reasons why a bris should take place in a house:

- So אֵלֵינוּ can visit home
- The blessing and קְדוּשָׁה of the bris should be משַׁפֵּיעַ on the home
- From שלמי שמחה p. 506

אך נציין במעשה שבא לפני רבינו שעמדו לפני ברית מילה בחג הסוכות, ושאלוהו אם לעשותה בביהכנ"ס או בסוכה (ושניהם היו באותה חצר), אמר לעשותה בסוכה, והוסיף שאין נוהגין כ"כ האידנא לעשותה בבית הכנסת בדווקא, וא"כ ודאי עדיף להכנס לסוכה לקיים מצוותה. ראה הליכות שלמה מועדים ח"א עמוד רנ"ח.

Reason why a bris should not take place in a shul:

נפש הרב עמ' 257

[ו] פעם הסיעוהו לרבנו לחתונה, וכשנתודע לו שהחתונה מתקיימת בביהכנ"ס, התאנח קצת ואמר, שאילו ידע שכן הדבר, היה משתמט מלהשתתף ע"י איזו אמתלא, כי באמת אינו נכון לסדר חופה בביהכנ"ס, כי כבוד בית הכנסת מחייב שלא ישתמשו בבית הכנסת לשום דברים אחרים – אפילו לדברי מצוה – חוץ מתורה ותפילה. [כמדומה לי שכן שמעתי מרבנו, וצע"ג בזה בדברי הפוסקים.] ומה שנהגו למול בבית הכנסת, אין זה בקפידא שיהיה בדוקא בבית הכנסת, אלא קולא היא, שהרי מלים תיכף ומיד לאחר תפילת שחרית, וכדי שלא להטריח את כל צבור המתפללים לעבור למקום אחר, מקילים לדון את זה כצרכי רבים, שמותר לעשותן בבית הכנסת. אבל אם המילה בשעה מאוחרת ביום, מן הנכון שלא לעשותה בבית הכנסת, כי אז אין לדונה כצרכי רבים.

*FACT :
THE IDEAL LOCATION
FOR A BRIS IS NOT
(NECESSARILY) IN SHUL*

MYTH:

*A HUSBAND SHOULD
RECITE BIRCHAS
HAGOMEL ON BEHALF
OF HIS WIFE*

מס' ברכות נד: - אמר רב יהודה אמר רב ארבעה צריכין להודות יורדי
הים הולכי מדברות ומי שהיה חולה ונתרפא ומי שהיה חבוש בבית
האסורים ויצא.

שו"ע אורח חיים ריט:א - ארבעה צריכים להודות. יורדי הים כשעלו
ממנה, והולכי מדברות כשיגיעו לישוב, ומי שהיה חולה ונתרפא, ומי
שהיה חבוש בבית האסורים ויצא, וסימנך: וכל החיי"ם יודוך סלה.
"חולה" "אסורים" "ים" "מדבר".

שׁוֹיַע אֹיִחַ רִיט:ג - צְרִיךְ לְבַרֵךְ בְּרַכָּה זֹ
בְּפָנֵי יוֹיִד, וְתָרִי מִיִּנְיָהוּ רַבֵּן, דְּכַתִּיב:
וִירוֹמְמוּהוּ בְּקַהֲל עַם וּבְמוֹשֵׁב זְקֵנִים
יְהַלְלוּהוּ (תְּהִלִּים קַז:לֵב)...וְנִהְיֶה לְבַרֵךְ
אַחַר קְרִיאַת הַתּוֹרָה, לְפִי שֵׁשׁ שָׁם עֲשֶׂרָה;
וְאִם בִּירֵךְ בְּפָחוֹת מֵעֲשֶׂרָה, יֵשׁ אֹמְרִים
שִׁיצָא, וְיֵשׁ אֹמְרִים שְׁלָא יִצָּא, וְטוֹב
לְחַזֵּר וּלְבַרֵךְ בְּפָנֵי עֲשֶׂרָה בְּלֹא הַזְכָּרַת
שָׁם וּמַלְכוּת.

תְּהִלִּים פֶּרֶק קַז:לֵא-לֵב - יוֹדוּ לַה' חֲסִידוֹ
וְנִפְלְאוֹתָיו לְבָנֵי אָדָם. וִירוֹמְמוּהוּ בְּקַהֲל עַם
וּבְמוֹשֵׁב זְקֵנִים יְהַלְלוּהוּ.

בית יוסף אורח חיים סימן ריט - יש ללמוד על מה שנוהגים קצת אנשים שכשיוולדות נשותיהם עומדים ומברכים ברכת הגומל... לענין הלכה כיון דלדברי הכל אינו חייב לברך לא יברך ואם בירך גוערין בו דדילמא ברכה לבטלה היא

ערוך השלחן שם ט - ומזה למדו דאשה שנתחייבה בברכת הגומל יכול הבעל לברך בעדה ולכן כשילדה ונצולה מן הסכנה יכול הבעל לברך שגמלך כל טוב והיא תענה אמן דאין לך אהבה ונוגע בטובתה יותר ממנו דאשתו כגופו [ב"ח ומג"א סק"ד] דלא כיש מי שמפקפק בזה [עב"י וט"ז סק"ג] ומ"מ אין המנהג כן...

שו"ת יחוה דעת חלק ד סימן טו - ...אולם הכנסת הגדולה כתב, שיש לתמוה על מה שנהגו הנשים שלא לברך הגומל, ונראה שהוא מנהג בטעות, ואם מפני שצריכה לברך בפני עשרה ושנים מהם תלמידי חכמים, ואין זה כבודה, וכי טעם זה יספיק לפוטרה מחיובה, והרי אפשר לה לברך בעזרת נשים וישמעו הקהל שבבית הכנסת. ע"כ... ולכן הנכון שיש לנהוג כדברי הכנסת הגדולה שהאשה תברך בעזרת נשים כשיש עשרה אנשים בבית הכנסת וקוראים בתורה. וכן כתב מרן החיד"א בברכי יוסף בשם הגאון רבי יעקב מולכו בתשובה כתיבת - יד.

תלו

שלמי

פרק סה

שמחה

בפניהם. ופעם הורה לשואל שתכוין אשתו בברכת 'הגומל חסדים טובים לעמו ישראל' של שחרית, לצאת ידי חובת ברכת הגומל⁵⁶.

יולדת בברכת 'הגומל'

כתב רבינו: "אע"פ דאין דרכן של נשים לברך הגומל, משום דהגומל צריך עשרה וכל כבודה בת מלך פנימה (כמ"ש הבה"ט בסי' רי"ט סק"א), שאני יולדת שחייבת בקרבן (אע"ג דאין זה קרבן תודה), משא"כ בכל חיובי הגומל דלכו"ע אין חייבים קרבן תודה. ומה שנחלקו האחרונים אם יש חיוב, היינו רק אם מצווה היא להביא קרבן (ולענין הגומל אף כתב המג"א שם דרשות היא), וגם מפני שבלא"ה קרובי המשפחה מתאספין בביתה, לכן נהגו שמברכת"⁵⁷. ואמר רבינו שבאותם המקומות והקהילות שנהגו שנשים יולדות אינן מברכות ברכת הגומל שיחזיקו במנהגן. ולא הניח לשנות המנהג⁵⁸.

FACT:

*A HUSBAND SHOULD
NOT (NECESSARILY)
RECITE BIRCHAS
HAGOMEL ON BEHALF
OF HIS WIFE*

MYTH:

*A CHILD SHOULD FAST 3
FASTS PRIOR TO
REACHING AGE OF
BAR/BAT MITZVAH*

שו"ע או"ח תקנ – הכל חייבים
להתענות ארבע צומות הללו, ואסור
לפרוץ גדר.

ביאור הלכה שם הכל חייבים
וכו': תינוקת בת י"ב שנים ויום
אחד ותינוק בן י"ג שנה ויום אחד
חייבים להתענות ולא קודם לכן.
[פמ"ג בשם א"ר]:

אם עשו כן יש להסתפק אם חייבין בזימון כו⁶³.

קטן

יד. בזמננו אין הקטנים משלימים תעניתם עד הגיעם למצוות כו⁶⁶.

דבר הלכה

שמפני ההכרח הם נריכים לעצור ולאכול, אפטר דאין ראוי להם לקצוע יחד⁶⁴.
 בו. דיתכן שאף אם קצו, אין זה חשיב קציעות. ואף דלא דמי כלל לסעודה המפסקת של ערב ת"צ דמזוהר נסי' תקנ"ג
 צמ"ג סקי"ט דלא חשיב קציעות אפי' צדיעצד, מ"מ אין זה כ"כ פשוט אם צכה"ג
 שהי' שמח לצום ומצטער על ציטול המנוה ה"ז חשיב קציעות⁶⁵.
 בו. ואף שחייבים מדינא לחנכס לשעות כשהגיעו לגיל הראוי לכך, מ"מ גם אז לא יאחרו מלסעוד צהריים. ואף ציוהכ"פ
 הסמוך ליום הגיעם למצוות לא ישלימו התענית, אלא דינס ככל קטן שהגיע לחינוך⁶⁷.

ארחות הלכה

63. שמירת שבת כהלכתה פל"ט הע' ק"ה. 64. שם. 65. שם. וראה לעיל דבר הלכה אות כ'. ולמעשה הורה רבנו שלא יזמנו. כתבי תלמידים. 66. רשימות. 67. שם. ולא ס"ל לרבנו כלל מה שנפוץ בכמה מקומות שהקטן מתענה ומשלים בג' הצומות הסמוכים ליום הבר מצוה, ואף למי שנהגו כן בבית אבותיו הורה שלא יתענה, ואמר שודאי אין זה בתוקף של מנהג אלא נראה שנהגו כן רק כדי לבדקו אם ראוי הוא להתענות וכדו', אבל אין מקום להחזיק בדבר זה בזמננו כמנהג, ודיינו במה שכתבו הפוסקים לחנך את הקטנים לשעות, ואין להוסיף על כך, ובפרט בדבר זה שאין לו מקור כלל. שם.

חינוך
הבנים?

ארחות הלכה

63. שמירת שבת כהלכתה פל"ט הע' ק"ה. 64. שם. 65. שם. וראה לעיל דבר הלכה אות כ'. ולמעשה הורה רבנו שלא יזמנו. כתבי תלמידים. 66. רשימות. 67. שם. ולא ס"ל לרבנו כלל מה שנפוץ בכמה מקומות שהקטן מתענה ומשלים בג' הצומות הסמוכים ליום הבר מצוה, ואף למי שנהגו כן בבית אבותיו הורה שלא יתענה, ואמר שודאי אין זה בתוקף של מנהג אלא נראה שנהגו כן רק כדי לבדקו אם ראוי הוא להתענות וכדו', אבל אין מקום להחזיק בדבר זה בזמננו כמנהג, ודיינו במה שכתבו הפוסקים לחנך את הקטנים לשעות, ואין להוסיף על כך, ובפרט בדבר זה שאין לו מקור כלל. שם.

FACT:

*A CHILD NEED NOT/
SHOULD NOT FAST 3
FASTS PRIOR TO
REACHING AGE OF
BAR/BAT MITZVAH*

MYTH:

*A BOY SHOULD BEGIN
WEARING TEFILLIN 30
DAYS BEFORE HIS BAR
MITZVAH*

מס' סוכה מב. – ת"ר
קטן היודע לנענע חייב
בלולב, להתעטף חייב
בציצית, לשמור תפילין
אביו לוקח לו תפילין...

רש"י שם – לשמור
תפילין – שלא יכנוס
בהן לבית הכסא

שו"ע או"ח לזג – קטן היודע לשמור תפילין
בטהרה שלא יישן ושלא יפיה בהם, חייב אביו
לקנות לו תפילין לחנכו.

רמ"א שם – וי"א דהאי קטן דוקא שהוא בן י"ג
שנה ויום אחד (בעל העיטור) וכן נהגו ואין
לשנות

מ"ב שם ס"ק יב – ועכשיו נהגו להניח ב' או ג'
חדשים קודם הזמן [מ"א]

ערוך השלחן שם – ועכשיו מתחילין בחודש
קודם. ויש שאין מתחילין כלל מקודם.

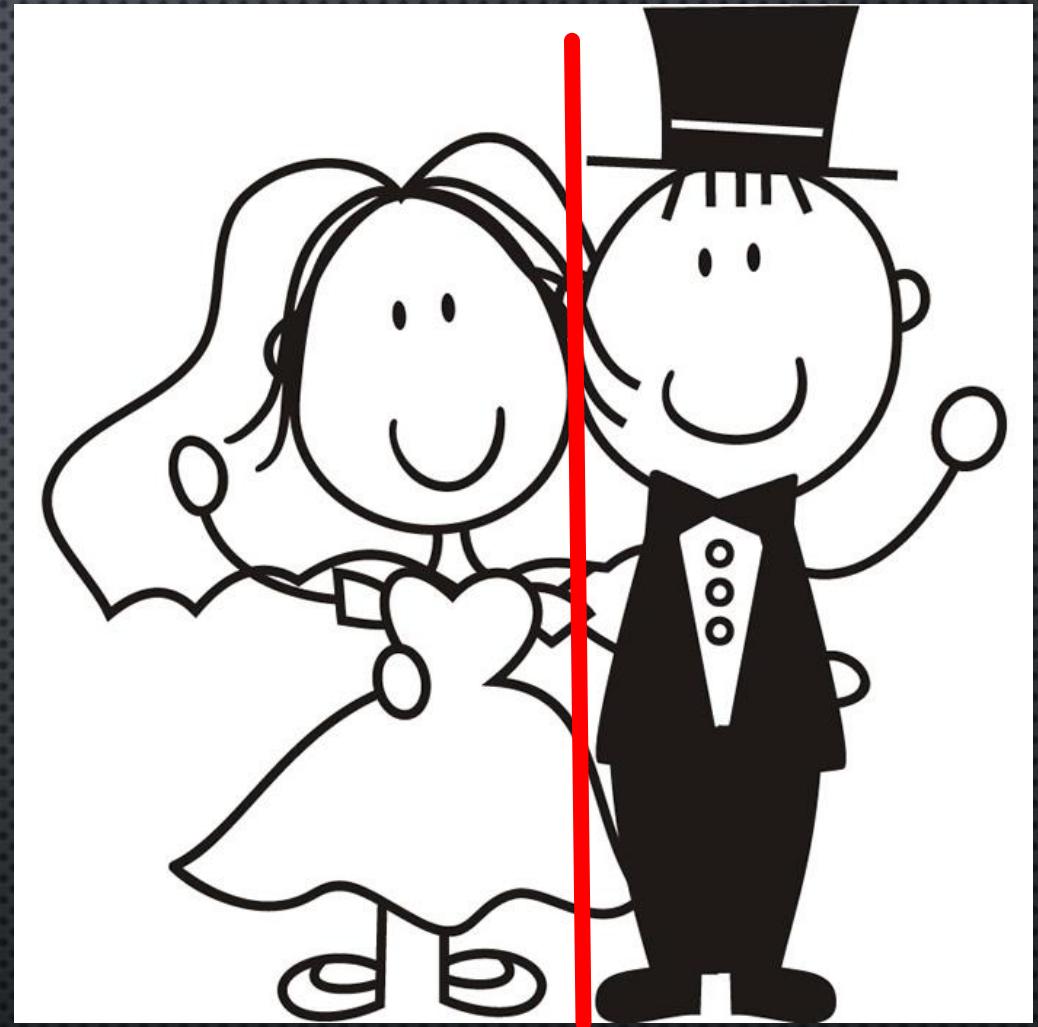
FACT:

*A BOY MAY BEGIN
WEARING TEFILLIN 30
DAYS BEFORE HIS BAR
MITZVAH*

MYTH:

*A BRIDE AND GROOM
SHOULD NOT SEE EACH
OTHER FOR 7 DAYS
BEFORE THE WEDDING*

- Gemara: NONE
- Rishonim: NONE
- Shulchan Aruch: NONE
- The Book of Chabad-Lubavitch Customs (1994) p. 174: “For a week before their wedding the bride and groom refrain from meeting, even by day.”
- The Laws of Niddah, Rav Binyomin Forst (2002) p. 458 - “The custom has developed that a chasan and kallah do not see each other during the week preceding the wedding.”
- Rabbi Forst (ibid): “Although this custom is not halachah, and has no early source in the poskim, it is a good custom because it gives the chasan and kallah an opportunity to be alone and to reflect upon the profound changes that are about to take place in their lives.”
- נ"מ – pictures before wedding..

FACT:

*A BRIDE AND GROOM
MAY SEE EACH OTHER
FOR 7 DAYS BEFORE THE
WEDDING*

שו"ע אה"ע הל' קידושין סה:א – מצוה לשמח חתן וכלה

ספר מהרי"ל (מנהגים) הלכות נישואין – במדינת ריינוס אין מברכין שבע ברכות בסעודת העם עם החתונה רק בליל שבת ובשחריתו, דאין לנו פנים חדשות רק יום השבת

בית יוסף אורח חיים סימן תקמו – והרשב"א כתב בתשובותיו שאלת הא דאמרינן אין נושאים נשים במועד ומותר לישא ערב הרגל משום דעיקר שמחה חד יומא אי דוקא בשאכלו סעודה ראשונה מסעודת נישואין ערב הרגל משום דאין שמחה אלא במקום סעודה או אפילו לא אכלו אלא בנישואין לחוד. תשובה נראין הדברים בין עשה סעודה בין לא עשה סעודה שעיקר השמחה הן הנישואין ואין מערבין אותה שמחה עם שמחת הרגל אבל הסעודה טפילה היא לעיקר השמחה וזהו שאין עיקר השמחה אלא יום אחד שהוא תחלת הנישואין ואף על פי ששמחין בסעודות הנישואין כל שבעה ומצוה נמי הווי שעליהן פטרו את החתן ואת השושבינין מן הסוכה (סוכה כה:): עכ"ל.

ערוך השולחן אורח חיים סימן תרמ – ואצלינו אין עושין כל שבעת ימי המשתה סעודות כידוע

מגד גבעות עולם

לו. זכיתי לשבת בסעודת שבע ברכות
במחיצת הגרש"ז זצ"ל,
ובתוך דבריו הוא נאנח על מה ולמה
כלל ישראל בזמננו נוהג לעשות שבע
ברכות בכל יום ויום, והוא ציטט את
לשונו של החת"ס בתשובה באה"ע
(סי' קכ"ב) 'שפעם אחת עשה א'
סעודת שבע ברכות בשבת, ולעזה
עליו כל המדינה', וכ"מ בערוה"ש
בהל' סוכה (סי' תר"מ) שאין אנו
נוהגים לעשות סעודת שבע ברכות
בכל יום.

Rabbi Dr. Avi Zivotofsky, OU.org

Sova Semachot (1, n. 7, cited in Sefer Hanissuin Kehilchatam, p. 470, n. 15) concludes, “...if it appears that organizing daily sheva berachot [meals] is a burden on the chatan and kallah, they should conduct themselves [in a way] that it does not become burdensome to them.” If having daily meals is affordable, both financially and emotionally, and it does not present any undue hardships to the couple, it is a commendable custom; if it is not, then it is unnecessary.

FACT:

*IT IS NOT REQUIRED TO
ARRANGE FOR SHEVA
BRACHOT MEALS EACH
DAY DURING THE WEEK
FOLLOWING A WEDDING*

וַיִּקְרָא יִטְכֹּז - וְשָׂרְטָ לְנֶפֶשׁ לֹא תִתְּנוּ בְּבִשְׂרֵכֶם וְכִתְּבֹת
קְעֵקַע לֹא תִתְּנוּ בְּכֶם אֲנִי ה'

רמב"ם הל' עבודת כוכבים יביא - כתובת קעקע האמורה בתורה
הוא שישרט על בשרו וימלא מקום השריטה כחול או דיו או שאר
צבעונים הרושמים וזה היה מנהג העכו"ם שרושמין עצמן לעבודת
כוכבים כלומר שהוא עבד מכור לה ומורשם לעבודתה ומעת
שירשום באחד מדברים הרושמין אחר שישרוט באי זה מקום מן הגוף
בין איש בין אשה לוקה כתב ולא רשם בצבע או שרשם בצבע ולא
כתב בשריטה פטור עד שיכתוב ויקעקע שנאמר וכתובת קעקע
בד"א בכותב אבל זה שכתבו בבשרו וקעקעו בו אינו חייב אלא אם
כן סייע כדי שיעשה מעשה אבל אם לא עשה כלום אינו לוקה.

THE JERUSALEM POST

JPOST.com

The Jerusalem Post Magazine (“In the Flesh,” by Malina Sarah Saval, March 21, 2003, 12-13): “True, in past generations rabbis responded to the biblical injunction by denying the tattooed a taharah [purification]—the traditional cleansing and preparation of a Jewish body for burial. However, in today’s predominantly secular society, where tattoos are usually acquired for decorative and not idolatrous reasons, that sanction has been unofficially lifted.”

**THERE IS ABSOLUTELY NO EVIDENCE
OF THIS WHATSOEVER**

How did this myth begin?

- Association between tattoos and idolatry, creating the impression that tattoos are uniquely abhorrent
- Traditionally, burial societies would maintain separate sections for different types of people.
- Additionally, there were certain communities which denied cremated individuals their right to Jewish burial.

Perhaps these factors led to the promulgation of this myth.

(**Ironically, there are reports of those who had tattoos and therefore chose to be cremated, rather than be buried in a non-Jewish cemetery ל"ג...)

FACT:

*ONE WITH A TATTOO
MAY BE BURIED IN A
JEWISH CEMETERY*

רבי עקיבא איגר יורה דעה סימן שעו – נוהגין שלא ליקח דבר
קטן וגדול מבית אבל כל משך ז' ימי אבילות משום שרוח הטומאה
שורה שם כל ז'

- Some say that this does not apply to food
- Others say this only applies to taking from the actual room in which the *niftar* died.
- Others say that there is no basis for this custom whatsoever and there are no restrictions at all.

Of particular concern, when there is an abundance of food:

ספר הליכות חיים ב' עמ' 149

וראיתי בלקט שאלות המלויות (ח"א עמוד פ"ד פ"ה), שגשאל הגר"ש וואזנער שליט"א, בזמן ניחום אבלים ר"ל מציאים אנשים אוכל לבית האבל ונשאר הרבה אוכל, האם מותר ליתן לאחרים, או לריכים לזרוק האוכל ועפ"י מש"כ הגרע"א (ציו"ד סי' שע"ו סעי' ד') שנוהגין שלא ליקח דבר קטן וגדול מצית אבל משך כל ימי אצלות משום שרוח הטומאה שורה שם כל ז' בעלמא, והשיב, פשיטא שזה רק מנהג, אבל צודאי אין ליכשל בזה האיסור כל תשחית, ואפשר לכתחילה ליתן האוכל לאחרים, ע"כ. וע"ש בהערות, וצשו"ת משנה הלכות (ח"ז סי' ר"ו).

*FACT:
FOOD MAY BE USED
ONCE IT HAS BEEN
REMOVED FROM A
HOUSE OF MOURNING*

MYTH:

*A MAN SHOULD RECEIVE
AN ALIYAH AFTER HE
COMPLETES THE
OBSERVANCE OF SHIVA*

FROM THE GABBAI'S HANDBOOK

ORDER OF PRECEDENCE FOR RECEIVING AN ALIYAH:

- Chosson on the day of his wedding
- Chosson on the Shabbos immediately preceding his wedding
- One who became a bar mitzvah that week
- New father on the first Shabbos that his wife comes to shul
- Chosson on the first Shabbos after his wedding
- One who is observing a yahrzeit for a parent on that day
- New father on the Shabbos preceding the bris
- One who is observing a yahrzeit for a parent in the coming week
- Ba'al tokeah and ba'al mussaf on Rosh Hashana
- Mohel and sandek on day of bris
- One who needs to recite birchas hagomel
- One who is preparing to go on a long journey or one who has just returned from a long journey

FACT:

*THERE IS NO EVIDENCE
THAT A MAN SHOULD
RECEIVE AN ALIYAH AFTER
HE COMPLETES THE
OBSERVANCE OF SHIVA*

NEXT WEEK...
BECAUSE RITE ISN'T
ALWAYS RIGHT:
RITUAL MYTHS